

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3006/2020
16.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Бошко Станимиров, адвокат из ..., против туженог „Лупус плус“ ДОО Нови Сад, чији је пуномоћник Славко Перески, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца АА из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 250/18 од 19.02.2018. године, у седници одржаној 16.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца АА из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 250/18 од 19.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти П1 33/2014 од 20.10.2017. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца. Одбијен је тужбени захтев којим је тужилац АА тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати и то: 613.760,00 динара на име разлике неисплаћене разлике за рад, тј. зараду у висини минималне зараде, 342.019,07 динара на име законске затезне камате за кашњење у исплати зараде, 77.026,97 динара на име накнаде штете због неискоришћеног годишњег одмора, 1.708,33 динара на име регреса за коришћење годишњег одмора, 32.000,00 динара на име накнаде трошкова за одлазак и долазак на посао на релацији ...-...-... са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, као и на име пореза и доприноса у периоду од 01.09.2011. године до 31.12.2014. године укупно 538.192,15 динара у појединачним износима ближе одређеним у овом ставу изреке. Делимично је усвојен тужбени захтев тужиље ББ, па је обавезан тужени да тужиљи исплати и то: 54.980,32 динара на име разлике неисплаћене минималне зараде, 45.993,39 динара на име законске затезне камате за кашњење у исплати зараде, 9.990,50 динара на име накнаде штете због неискоришћеног годишњег одмора за 2014. годину, 805,41 динара на име регреса за коришћење годишњег одмора, 15.464,00 динара на име накнаде трошкова за одлазак и долазак на посао на релацији ...-...-... са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, док је одбачена тужба тужиље у делу којим је тражила да се обавезе тужени да тужиљи исплати порезе и доприносе у периоду од 01.01.2013. године до 10.06.2014. године укупно 99.657,81 динара. Одбачене су тужбе тужилаца у делу тужбеног захтева којим су тражили да се обавезе тужени да тужиоцима исплати порезе и доприносе и то: тужиљи ГГ за период од 01.01.2013. године до 10.06.2014. године укупно 119.808,61 динара, ДД за период од 01.01.2013. године до 30.12.2014.

године укупно 123.419,11 динара, тужилји ЂЂ за период од 01.01.2012. године до 03.03.2015. године укупно 119.518,26 динара, тужилји ЕЕ за период од 01.01.2013. године до 30.12.2014. године укупно 120.973,80 динара и тужиоцу ВВ за период од 01.01.2013. године до 30.12.2014. године укупно 115.908,86 динара. Одбачена је тужба тужилаца у делу тужбеног захтева којим су тражили да се обавезе тужени да тужиоцима АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ преда образац М4 неопходан за регулисање стажа осигурања код надлежних органа. Одлучено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 250/18 од 19.02.2018. године, делимично је усвојена жалба тужилаца и укинута првостепена пресуда у делу у коме је одбијен тужбени захтев којим је тужилац АА тражио да се обавезе тужена да тужиоцу уплати доприносе за обавезно социјално осигурање, одбачена тужба тужилаца ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЕЕ у односу на захтев за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање и у погледу одлуке о трошковима поступка и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, а одбијена жалба и потврђена првостепена пресуда у преосталом одбијајућем делу у односу на тужиоца АА и делу у коме је тужба осталих тужилаца одбачена у односу на захтев за уплату пореза и захтева за предају М4 обрасца ради регулисања њиховог стажа, док је одбијена жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у односу на усвајајући део захтева тужилје ББ.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац АА је изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 29.10.2014. године, ради исплате, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 1.066.514,37 динара.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, а да је побијана вредност предмета спора 1.066.514,37 динара, што представља износ испод

граничне вредности од 40.000 евра у динарској противвредности на дан подношења тужбе, то ни ревизија тужиоца АА није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић